

Trutnovirky

Radost z umění

80. výročí ZUŠ Trutnov

Nový cirkus v Trutnově

Australsko-česká cirkusová škola CZirkidz má za sebou úspěšné tři semestry výuky! Do podzimního semestru, který vedou profesionální akrobaté z Austrálie, zveme nové zájemce!

CIRKUSOVÁ PŘÍPRAVKA

Zájemci od 4 do 6 let si vyzkoušejí dovednosti jako žonglování, základní gymnastické prvky, párovou a závěsnou akrobacii a mnohé další.

RODIČE A DĚTI

Pro děti od 3 let, které lekci absolvují společně s rodiči. Naučí se základy akrobacie a práce s náčiním.

MLÁDEŽ / TEENAGE

Teenageři se naučí stojky na ruku, manipulační speciality jako obruče, žonglování s flower sticks, gymnastické prvky na air matraci, skupinové pyramidy a akrobatické skoky.

DOSPĚLÍ

Vybrat si můžete ze dvou variant:

- Lekce zaměřená na závěsnou akrobacii, koordinaci těla, jeho posílení a protažení.
- Párová akrobacie určená pro pár i jednotlivce, naučíte se mírně a středně pokročilé prvky ve dvojici, a to jak na zemi, tak na závěsné akrobacii.

Dotazy:
talavaskova@uffo.cz

Více informací:
www.uffo.cz/czirkidz

PARKOUROVÁ SPECIALIZACE

Lekce bude zahrnovat skákání na a přes předměty, dále správné využití pohybu těla, orientaci, kde se ve vzduchu nacházíte, aby triky byly bezpečné a efektivní. Pro zájemce 10+.

SPECIALIZACE NA ZÁVĚSNOU AKROBACII

Kurz akrobatických skoků, dále práce na lyře (závěsný kruh), trapéz, straps a lano nebo šála. Lekce bude stavět na základech akrobatických skoků studentů a naučí je sekvencování, rovnováhu a koordinaci ve vzduchu. Pro zájemce 10+.

Editorial

Škola, která inspiruje

MICHAL BOGÁŇ / šéfredaktor

Osmdesát let je úctyhodné jubileum – zvlášť když se jedná o instituci, která po celé generace rozvíjí dětskou fantazii, talent a cit pro krásu. Základní umělecká škola Trutnov je pro mnohé víc než jen místo, kde se učí hrát, zpívat, malovat nebo tančit. Je to prostor, kde vznikají první sny, kde se z nejistých tónů stávají silné hlasy a z neobratných čar osobitý rukopis. ZUŠ provází děti často od prvních krůčků v umění až k momentu, kdy se samy rozhodnou, jakým směrem se chtějí vydat. Někdo se vrhne na profesionální dráhu, jiný si lásku k umění odnese do života jako koníček, který ho bude obohacovat navždy. V tomto vydání jsme se rozhodli podívat se na školu očima těch, kteří ji tvoří – žáků, pedagogů, absolventů. Připomeneme vám i její historii. ZUŠ Trutnov je důkazem, že umění má ve vzdělávání pevné místo. A že talent potřebuje nejen podporu, ale i trpělivé vedení a víru v jeho sílu. ■

OBSAH

BLANKA MATYSKOVÁ / 8 ▶ 11

BŘATŘI ADAMCOVÍ

str. 20 ▶ 22

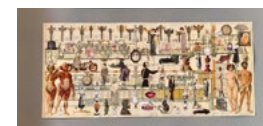
OBSCENE EXTREME

str. 30

DANCE FESTIVAL

str. 26 ▶ 27

VÝSTAVA KOLÁŽÍ

str. 31

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 19626, Sídlo redakce: Horská 634, 541 01 Trutnov, www.trutnovinky.cz, e-mail: redakce@trutnovinky.cz, Redakce: Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@trutnovinky.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@trutnovinky.cz, Obchod, inzerce: Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 1805-8914, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 5 000, Regionální mutace: Trutnovsko, Titulní strana: Kateřina Svobodová.

INZERCE

TEN PRÁVÝ PARTÁK NA CESTY

ELEKTROKOLA CRUSSIS 2025 V PRODEJI

PRODEJ A SERVIS JÍZDNÍCH KOL

Zdeněk Křížek, Horská 10, Trutnov, 541 01,
tel.: 499 812 868, 603 480 169

CRUSSIS
ČESKÝ VÝROBCE ELEKTROKOL

ZUŠka v proměnách času

Základní umělecká škola v Trutnově patří k důležitým pilířům kulturního života města už osm desetiletí. Od skromných začátků v roce 1945, kdy byla založena jako státní hudební škola, prošla výrazným vývojem jak po stránce prostorové, tak pedagogické. Přes změny režimů, vedení i společenské podmínky si dokázala udržet své místo v regionu a vychovat celou řadu výrazných osobností uměleckého života. Tento článek nabízí ohlédnutí za její bohatou historií i vývoj jednotlivých oborů, které ji formují dodnes.

✦ TOMÁŠ KORBEL, FOTO: MICHAL KRIEGLER, KATEŘINA SVOBODOVÁ

Budova

Historie trutnovské umělecké školy se začala psát v září 1945. Po odsunu většinového německého obyvatelstva a příchodu nových osídlenců z vnitrozemí bylo potřeba obnovit v Trutnově opět kulturní život. Z tohoto důvodu byla v bývalé německé zemědělské škole v Novodvorské ulici zřízena státní hudební škola, která měla vychovávat nové muzikanty pro potřeby městské hudby. Vyučování zde bylo zahájeno 1. listopadu 1945 s 5 učiteli a 160 žáky, zatím ještě bez vyučovacích osnov a vhodných učebních pomůcek. Nutno podotknout, že v roce 1946 vznikla ve městě ještě soukromá hudební škola, sídlící na Krakonošově náměstí, která ovšem nikdy nezískala oficiální status a po roce musela být uzavřena.

Státní hudební škola se postupně zapojovala do trutnovského společenského života a v roce 1949 dosahovala už počtu 500 žáků a 8 (!) učitelů v klavírním, instrumentálním, vokálním a rytmicko-pohybovém oddělení. Z kapacitních důvodů byly zřízeny pobočné učebny v Poříčí a v Horním Maršově. V letech 1950 až 1953 fungovalo při škole

krajské pedagogické oddělení pro výchovu učitelů hudby a v roce 1957 došlo ke sjednocení hlavní školy a jejích poboček a jejímu přemístění do společné budovy Haasova paláce na Krakonošově náměstí, která se však potýkala s řadou stavebních a technických problémů. Kvůli nedostatku finančních prostředků se nové sídlo „lidušky“ dočkalo celkové rekonstrukce teprve v průběhu osmdesátých let, kdy byla nejprve opravena vnější fasáda Haasova paláce a poté došlo k opravě nevyhovujících prostor a úpravě interiéru. Stavební úpravy pokračovaly adaptací nově získaných prostor bývalé Zvláštní školy ve Školní ulici a skončily prakticky až s otevřením koncertního sálu v přízemí hlavní budovy, baletního sálu a „Divadýlka Trdýlka“ na počátku nového tisíciletí.

Ředitelé

Trutnovská hudební škola měla od počátku štěstí na kompetentní ředitele, kteří dokázali skloubit kulturně-vzdělávací poslání instituce s jejím praktickým provozem. Prvním ředitelem byl jmenován Ludvík Merta, který už před druhou světovou válkou působil jako propagátor trutnovského hudebního života. Sám ovládal hru na několik hudebních nástrojů, během svého více než dvacetiletého působení účinkoval jako houslista v učitelském smyčcovém kvartetu a později vyučoval dechové nástroje. Z politických důvodů jej na krátkou dobu vystřídal absolvent státní konzervatoře a hudební vědy na Karlově univerzitě František Bažant – klavírista, vedoucí pěveckého a instrumentálního souboru a organizátor „Trutnovských hudebních střed“ v Národním domě. Po Mertově onemocnění se v roce 1969 ředitelem školy stal dosavadní učitel Michael Čákr – skladatel a varhaník, absolvent pedagogického oddělení a významná osobnost podkrkonošského hudebního života.

Po roce však byl kvůli svému negativnímu postoji k režimu nahrazen učitelem místního gymnázia

Václavem Hátlem. V roce 1975 se ředitelem školy stal klarinetista Stanislav Večeř, v roce 1989 dlouholetá klavírní pedagožka Eva Pozděňová. Řadu hudebníků-pedagogů ve vedení školy pak uzavřel v letech 1993 až 1998 trutnovský skladatel a akordeonista Jan Vídeňský. V roce 1998 byla v konkurzním řízení vybrána jako ředitelka právnička Draho-míra Šafaříková, za jejíhož úřadování se trutnovská ZUŠ stala samostatným právním subjektem, jehož zřizovatelem je město Trutnov. V roce 2001 se stal ředitelem psycholog Tomáš Komárek, od roku 2014 vede školu dlouholetá pedagožka tanečního oboru Blanka Matysková.

Hudební obor

Hudební obor se od počátku těšil širokému zájmu veřejnosti a měl vždy nejvyšší počet žáků (např. v roce 1975 z celkového počtu 358 žáků navštěvovalo hudební obor 224). V dobovém denním tisku, propagujícím nově založenou hudební školu, se můžeme dočíst: „Neposílejte své děti na vyučování k jednotlivcům, často bez potřebné kvalifikace, kde

se někdy laciněji napášou chyby!“ Učitelé se spolu se svými žáky zapojovali do trutnovského veřejného života pořádáním koncertů a dalších kulturních akcí, nejčastěji politických oslav výročí. Při škole existovaly v prvních letech její existence četná hudební tělesa – učitelské Trutnovské kvarteto, klavírní kvarteto s harmonikou a školní smyčcový orchestr a dechový orchestr, později velký školní orchestr. V roce 1967 už byla na škole vyučována vedle klavíru většina smyčcových a dechových nástrojů, akordeon a varhany. Po reformě lidových škol umění (LŠU) v roce 1962 byly zavedeny jednotné osnovy pro výuku jednotlivých nástrojů,

INZERCE

ORANGE OPTIK

SLEVA
60%

NA KOMPLETNÍ BRÝLE
včetně multifokálních, samozabarovacích, atd.

PLATÍ NA
NOVINKY
2025

léto na
MAXIMUM

Bulharská 63, Trutnov, tel.: 771 528 625, www.orangeoptik.cz

Sleva platí na všechna brýlová skla (s výjimkou skel MiYOSMART) a všechny obruby vybraných značek. Kompletní podmínky této i našich dalších akcí naleznete na www.orangeoptik.cz/akce

přijímací, postupové a absolventské zkoušky. Od sedmdesátých let se pravidelně pořádaly výchovné koncerty, škola spolupracovala s dalšími institucemi v okrese a žáci se začali úspěšně zapojovat do krajských a celostátních soutěží. Největšího úspěchu v té době dosáhly flétnové a akordeonové soubory a také kvarteto lesních rohů. Problém s nedostatkem notového materiálu byl řešen vypůjčováním a opisem skladeb, částečně i vlastní tvorbou učitelů (M. Čákr, J. Štrunc, J. Vídeňský). Obor se potýkal také s nedostatečným počtem kvalifikovaných pedagogů a nevyhovujícím instrumentálním vybavením. V roce 1990 došlo ke změně označení školy z LŠU na ZUŠ a byla rozšířena výuka dechových, bicích a strunných elektrických nástrojů (saxofon, baskytara, el. klávesy atd.). V průběhu devadesátých let vznikala při škole nová hudební tělesa (smyčcový Orchestra Iuventatis, populární HAASBAND, dětský pěvecký sbor Písnička ad.) a komorní soubory (soubor staré muziky Cantus Arcanum, soubor zobcových fléten, soubor violoncell, klavírní trio ad.). Mnoho žáků se stalo absolventy konzervatoří a profesionálními hudebníky.

Taneční obor

Základy tanečního oboru byly na trutnovské umělecké škole položeny krátce po jejím založení, kdy bylo zřízeno rytmicko-pohybové oddělení. Oficiálně byl taneční obor založen po zřízení LŠU v roce 1962, ovšem po celá šedesátá léta pro něj chyběl kvalifikovaný učitel i vhodné prostory. Když byl v polovině sedmdesátých let konečně nalezen vhodný vyučující, nebyl pro změnu zájem ze strany žáků, a tak musely být některé ročníky zrušeny (v roce 1975 studovalo tanec pouhých 15 žáků, po odchodu externí učitelky na mateřskou dovolenou

pak byl taneční obor na dlouhá léta uzavřen zcela). Situace se stabilizovala až na počátku devadesátých let, kdy byly přijaty dvě dosavadní pedagožky B. Matysková a J. Michaličková a začal se vyučovat klasický, lidový a moderní tanec. V letech 1999 až 2002 probíhala rekonstrukce budovy ve Školní ulici, kde sídlily nehupební obory. Taneční oddělení se do té doby muselo potýkat s nevyhovujícími hygienickými podmínkami zázemí i nevhodným povrchem tanečního sálu v prostorách bývalé tělocvičny. Od nového tisíciletí se taneční soubory pravidelně účastní (a samy organizují) celorepublikové přehlídky tanečních oborů a v posledních dvaceti letech se pyšní mnoha úspěchy v celostátních kolech.

Literárně-dramatický obor

Obdobně jako taneční obor, také literárně-dramatický obor se po dlouhou dobu své existence musel potýkat s nedostatkem kvalifikovaných učitelů a vhodných prostor a často býval zcela uzavřen. Teprve po jeho přesunu do vedlejší budovy v roce 1988 ve Školní ulici se začalo blýskat na lepší časy. V roce 1991 založila A. Rodrová po svém příchodu loutkářský soubor, který ihned zaznamenal úspěch se svými autorskými pohádkami na krajských a celostátních přehlídkách. Dramatický divadelní soubor se vedle vlastních divadelních představení začal zapojovat do kulturních akcí města a v roce 1996 zaznamenal úspěch v podobě postupu do ústředního kola soutěžní přehlídky ZUŠkových souborů v Ústí nad Labem. Od té doby se jeho žáci pravidelně účastní divadelních a recitačních přehlídek a soutěží. V roce 2003 získal literárně-dramatický obor důstojné zázemí v podobě divadelního sálu „Divadýlko Trdýlko“.

STAROSTA MICHAL ROSA O ZUŠ TRUTNOV

Základní umělecká škola Trutnov svým širokým výběrem studijních oborů přirozeně navazuje na školní vzdělávání a zároveň je jedním z pilířů volnočasových aktivit trutnovských dětí. O úrovni poskytovaného vzdělávání nejlépe vypovídá vysoká kvalita různorodých vystoupení, představení a výstav, kterých škola každoročně pořádá mnoho desítek a které se všechny těší velkému zájmu veřejnosti. Žáci trutnovské ZUŠky také z různých soutěží celkem pravidelně vozi ocenění. Tato instituce žáky z principu především vzdělává, ale současně také kultivuje jejich chování a vystupování, což je neméně důležité. Protože umění je v mnoha ohledech neverbální, otevírá jim dveře do míst, kde nejsou hranice ani jazykové bariéry. Umění je cestou k porozumění a nástrojem k překonávání predsudků. Umění spojuje, protože ve chvíli společného prožitku, ať už mezi účinkujícími, diváky, či napříč mezi těmito skupinami, se veškeré rozdíly mezi námi stírají.

Výtvarný obor

Výtvarný obor se nejvíce rozvíjel od sedmdesátých let, kdy zde vedle akademického malíře V. Laciny začaly působit pedagožky Z. Holomíčková a E. Tmějová. Obor v té době navštěvovalo okolo 120 žáků, kteří se zúčastňovali domácích i mezinárodních výstav a soutěží. K největším úspěchům patřilo zastoupení výtvarných prací na celostátních výstavách „Alšova země“, „Lidová píseň a poezie“ a mezinárodní výstavě dětské kresby ve Španělsku. Vysokou úroveň si obor udržoval také v dalších letech, kdy byly výtvarné práce dětí (včetně pedagogického vedení jejich učitelů) oceňovány v ústředních kolech soutěží nejkrásnějších tematických okruhů, a to i v zahraničí (Berlín, Budapešť, Nové Dillí v Indii atd.). Počátkem devadesátých let existoval krátce na škole předmět umělecké řezbářství, který se částečně prolínal s loutkářstvím na literárně-dramatickém oboru. Výtvarný obor začal pořádat pravidelně veřejné výstavy v prostorách Staré radnice, v roce 2003 byla zahájena výuka předmětu počítačové grafiky v nově zrekonstruovaných prostorách ve Školní ulici. ■

**DŘEVO
CENTRUM**
s láskou jako trám

**NA DŘEVO
JSME
ODBORNÍCI**

Prodejna TRUTNOV

📍 Mírová 477, 541 02 Trutnov

☎ 725 915 691, 778 955 666

🛒 www.eshop.drevocentrum-as.cz

🏢 Dřevocentrum CZ, a.s.

NAJDETE NÁS VEDLE DEKU

**sleva
8%**

na váš nákup

Platnost do 31. 8. 2025.

Uměním k radosti. A někdy i k husí kůži

Tanečnice, učitelka a dnes už více než deset let ředitelka Základní umělecké školy Trutnov. Blanka Matysková spojila celý svůj profesní život s uměleckým vzděláváním, i když to vůbec neplánovala. V rozhovoru vzpomíná na své taneční začátky, mluví o proměnách školy, výzvách současného uměleckého školství i o tom, proč jí i po desetiletích v oboru stále naskakuje husí kůže, když sleduje vystoupení svých žáků.

•• MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Jaká byla vaše cesta k uměleckému vzdělání?

Už v dětství jsem začala chodit do tanečního oboru v Lidové škole umění v Novém Městě nad Metují a zároveň jsem hrála na housle. Největší inspirací se pro mě tehdy stala moje učitelka, paní Podruhová, která měla mimořádný pedagogický cit a vychovála řadu tanečníků a tanečních pedagogů. Zajímavé je, že jsem nikdy neměla ambici věnovat se tanci profesionálně, natož ho učit. Chtěla jsem se stát klasickou učitelkou, vystudovala jsem gymnázium v Dobrušce a plánovala pokračovat na vysoké škole. Hned po maturitě se to ale nepovedlo. Tenkrát existovaly ještě takzvané umístěnky. A protože jsem chtěla být s dětmi, dostala jsem umístěnku do družiny v Meziměstí. Nakonec ale všechno dopadlo jinak. Moje kamarádka ze základní školy, která měla začít učit v Lidové škole umění v Dobrušce,

odjela na stálo do zahraničí a doporučila místo sebe právě mě. No a pak jsem vystudovala pětisemestrální pedagogiku tance na Akademii múzických umění, začala jsem učit a později jsem si doplnila magisterské vzdělání v oboru sociální pedagogika na Univerzitě HK a školský management na Karlově univerzitě v Praze.

Proč jste si vlastně vybrala tanec?

To prostě máte v sobě. Když se hýbete – ať už podle hudby, nebo jen tak spontánně, a cítíte, že ten pohyb k vám přirozeně patří, tak víte, že je to ono. Na „lidušce“ se tehdy učila hlavně rytmika, ale my jsme měli výjimečnou paní učitelku. Vedla nás nejen v rytmice, ale i v klasickém a současném tanci. Byla to taková nadstavba oproti tomu, co bylo na „liduškách“ tehdy běžné. Díky ní jsem získala základy baletu, což mi později pomohlo, když jsem studovala pedagogiku tance. Pohyb prostě patří

k mému životu. Hrála jsem národní házenou, věnovala se trošku atletice... Tanec je samozřejmě o něčem jiném než sport, ale v něčem je to podobné, je to velká dřina.

Co a jak dnes vyučujete vy? Učíte podobně? Dnes je totiž spousta tanečních klubů a center zaměřených třeba na moderní styly jako hip hop a podobně...

My se věnujeme spíše klasickým tanečním disciplínám. Děti od pěti let docházejí do taneční přípravky, pak učíme taneční průpravu jako přípravu na konkrétní taneční techniky a ve vyšších ročnících jsme zaměřeni na lidový, současný a klasický tanec. Samozřejmě to neučíme úplně stejně, jako mě kdysi vedla moje paní učitelka. Doba se posunula, děti jsou trochu jiné a učitel s tím vším drží krok. Nestačí mít vystudovanou pedagogiku tance nebo konzervatoř. Člověk se musí pořád vzdělávat i poznávat nové taneční techniky. Hip hop nebo breakdance jsem sama nikdy nedělala, ale určitě bych se jim nebránila.

Co vás na učení tance stále baví?

Učím už jen šest hodin týdně – dřív jsem měla plný úvazek, ale s funkcí ředitelky to už nejde. Vedu třetí a čtvrté ročníky, což odpovídá dětem ze čtvrté a páté třídy. Učím základy klasického tance, baletu a také lidový tanec. A co mě na tom baví? Ty děti. Dávají mi energii. Někdy mne to sice stojí hodně sil, ale výuka mě opravdu těší a naplňuje. A doufám, že i jim to něco dává – ty úplně základy jsou totiž klíčové. Na nich se pak staví, ať už pokračují v klasice, nebo jiných technikách. Třeba když přijdou špičky, ale to je už náročnější disciplína.

Zatím jsme mluvili skoro jen o tanci, ale vy působíte jako ředitelka základní umělecké školy. Jaký máte vztah k ostatním oborům?

Blízko mám k hudbě, jak už jsem řekla, jako dítě jsem hrála na housle, takže mám i jisté teoretické základy. V dospělosti jsem se sice hudebnímu nástroji nevěnovala dál, ale právě hudební obor je na naší škole největší, takže se jím zabývám nejvíce. Pokud potřebuji prokonzultovat odbornou stránku, zeptám se zástupkyně-hudebnice, nicméně za ty roky už mám určitou praxi i v tomto oboru. Ve škole se mohu opřít o kvalifikované pedagogy.

Co výtvarné umění a „dramaták“?

Výtvarné umění miluju – ráda chodím do galerií, zkusila jsem i nějaké výtvarné kurzy. Co se týče literárně-dramatického oboru, hrála jsem amatérské

divadlo, takže i k tomuto směru mám osobní vztah. Jako ředitelka musím školu vnímat jako celek, ale zároveň rozumět specifickým jednotlivých oborů. Každý z nich má své vlastní potřeby a tomu je třeba přizpůsobit i přístup k učitelům a jejich práci. Snažím se mít přehled, neustále se vzdělávat, sledovat kulturní dění i současné trendy v jednotlivých oblastech umění. Je důležité být v obraze – nejen kvůli sobě, ale i proto, že naši pedagogové se také dál profesně rozvíjejí. A jediné tak můžeme společně posouvat školu dál.

A odkdy vlastně působíte na trutnovské ZUŠce?

Na ZUŠce působím od roku 1988. Nastoupila jsem tehdy jako učitelka tanečního oboru – učila jsem ještě v úplně jiných budovách, než kde sídlíme dnes. Následně jsem odešla na mateřskou a po návratu jsem se vrátila k výuce. Taneční obor tady dlouhá léta nebyl na plný úvazek, až po mém návratu se tak stalo. Byla jsem pak vedoucí nehudebních oborů, chvíli zástupkyní a ředitelkou školy jsem od roku 2014.

Pojďme ještě k výuce. Když vidíte, že to někomu nejde, jak k tomu pak přistupujete?

Musíte začít od začátku, děti povzbuzovat, vracet se k látce a postupovat s nimi krok za krokem. Je důležité umět pracovat s chybou – v každém oboru. Dítě musí pochopit, co je potřeba změnit a proč. Právě to je klíčové pro jeho další rozvoj.

Asi ne každé dítě může chodit na ZUŠku, že?

To je pravda – jsme výběrová škola, ale snažíme se být co nejvíce otevření všem dětem. Ty samozřejmě dělají talentové zkoušky, takže musí projít nějakým sítím. Kritéria máme jasně daná. Rodiče jsou s nimi předem seznámeni, máme je zveřejněná na webu i na nástěnkách. Vědí, co děti u zkoušek čeká.

Říkala jste, že největší zájem je o hudební obory?

Ne, není to tak, že by byl o hudební obor největší zájem, ale tento obor je největší. Škola totiž vznikla (1945) původně jako hudební. Teprve pak, v šedesátých letech, se v „liduškách“ otevřely i nehudební obory. Ale samozřejmě zájem o hru na hudební nástroje nebo zpěv je u nás velký, zaznamenáváme ho například u hry na klavír, kde musíme odmítat zájemce nejvíce.

Kolik je celková kapacita školy?

Celková kapacita školy je 840 žáků, rozšířili jsme ji v roce 2017 z původních 790, protože byl

dlouhodobý přepis zájmu. Loni jsme například měli přibližně 250 přihlášek, ale přijmout jsme mohli jen 150 dětí napříč všemi obory. Pro nás je ale dobré nabírat víc pětiletých, šestiletých dětí už do přípravků. Výuka je koncipovaná jako dlouhodobá, kontinuální, žáci u nás studují od předškolního věku až do maturity. První stupeň má sedm ročníků, druhý stupeň čtyři ročníky.

Kolik máte aktuálně učitelů?

V současnosti u nás učí 44 pedagogů a máme 6 nepedagogických zaměstnanců. Počet odpovídá kapacitě školy a počtu žáků, i když řada učitelů má jen částečné úvazky. To je běžné napříč ZUŠkami – zejména v hudebním oboru. Učitelé tak často působí na více školách, někdy i v jiných okresech.

Co svým kolegům kladete na srdce?

Držíme se motto našeho školního vzdělávacího programu Uměním k radosti. Byla jsem u jeho vzniku, takže se k této myšlence stále vracím. Důležité je individuální vedení každého žáka, vytvoření bezpečného, podnětného prostředí a podpora talentu i tvořivosti. Zároveň chceme žákům dát pevný základ – ať už si zvolí umění jako zálibu, nebo se rozhodnou pokračovat například na konzervatoř, architekturu či jinou umělecky nebo pedagogicky zaměřenou školu.

Škola letos slaví úctyhodných 80 let. Jak se proměnila až do dnešních dnů?

Škola se výrazně proměnila. Už před revolucí, kdy jsem nastoupila, měla v regionu silné postavení – byla známá a aktivně se podílela na kulturním životě. Učitelé vedli soubory, pořádali koncerty pro veřejnost, byli hybateli kulturního dění. Po revoluci došlo ke změně názvu z Lidové školy umění na Základní uměleckou školu. A v roce 1998 se škola stala právním subjektem – ředitel se stal statutárním zástupcem s větší odpovědností a kompetencemi. To byla zásadní změna, která znamenala větší samostatnost a nové možnosti rozvoje. Velký posun nastal za vedení Tomáše Komárka, mého předchůdce. Byl to mladý, energický ředitel, který inicioval nejen rozsáhlou rekonstrukci prostor v Haasově paláci. Na tu dobu vzpomínám moc ráda – přinesla škole novou energii a rozvoj. Za mého působení se podařilo třeba zrekonstruovat střechu, repasovat a vyměnit okna v hlavní budově a konečně také vymalovat prostory, které to už opravdu potřebovaly – chodby nebyly upravované roky. Výměna oken v budovách ZUŠ ve Školní

ulici a zároveň vymalování chodeb byl také velký počín. V přízemí hlavní budovy vznikl nový prostor – galerie výtvarného oboru. Opravilo se a nově vybavilo školní divadlo „Divadýlko Trdýlko“ a vzniklo také nové nahrávací studio. Postupně se opravují učebny ve všech budovách, obnovuje se nábytek a modernizuje vybavení. Neustále řešíme i obnovu IT techniky, protože ji běžně využíváme ve výuce. Je to nikdy nekončící proces, který je ale nezbytný. V souvislosti s výukou je dobré zmínit i vznik nového studijního zaměření EHŽT – elektronické zpracování hudby a zvukové tvorby. Opět se po dlouhé době začal vyučovat kontrabas, akordeon a tuba. Tento rok je v plánu ještě vybudování nové učebny počítačové grafiky s moderním vybavením IT techniky (v rámci projektu IROP) a rozsáhlá oprava učebny hudební nauky.

Jak se proměnil obsah výuky?

Dříve se vyučovalo podle jednotných učebních plánů, ale v roce 2012 jsme přešli na školní vzdělávací program, který si tvořili sami učitelé podle své odbornosti. To přineslo velkou změnu – výuka se více přizpůsobila schopnostem pedagogů i zájmům žáků. Cílem ale zůstalo nabídnout dětem široký základ – nejen úzkou specializaci. V hudbě to znamená klasiku i populárnější žánry, ve výtvarném oboru například malbu, grafiku či keramiku a v tanci výuku již jmenovaných technik tance, v literárně-dramatickém oboru zaměření na dramaturgii, přednes, ale i autorskou tvorbu a improvizaci. Výuka se tak rozšířila i do modernějších směrů a stylů. V rámci akcí k 70. výročí založení školy jsme také začali více spolupracovat mezi obory, což dříve nebyvalo až tak běžné. Od té doby jsme pravidelně realizovali celoškolní projekty, které propojovaly všechny obory. V roce 2017 to byl projekt Český rok, rok nato muzikál ZUŠkál, do kterého se

zapojili i učitelé. Po covidu následovaly projekty jako Jsme zpět, Hity filmového plátna, Proměny a letos oslavy 80. výročí školy. Spolupráce mezi pedagogy se postupně velmi rozvinula, zapojili se i ti, kteří dříve pracovali spíše individuálně. Samostatnou kapitolou je pak Dance Festival Trutnov, který letos slaví 15 let.

Kdybyste měla shrnout uplynulý školní rok, jaký byl? I s ohledem na oslavy 80. výročí.

Velmi náročný, ale bohatý na události. Odstartovali jsme nový projekt Akademie umění třetího věku, do něhož se zapojilo 87 seniorů v hudebním, výtvarném a tanečním oboru. Tito studenti jsou velmi vděční a motivovaní. Výuka s nimi je odlišná, ale inspirující. Spustili jsme sbírku na nové piano v rámci projektu Piana do škol a během tří měsíců se podařilo vybrat půl milionu – nový klavír Petrof už slouží žákům v hudebním sále školy. A vedle tradičních koncertů a akcí nás letos čekaly právě i oslavy 80. výročí školy. Hlavní koncert proběhl už v dubnu, což bylo na přípravu velmi časově náročné. Všichni byli napjatí, ale povedl se na jedničku. Stejně jako v květnu ZUŠ Open – navzdory špatnému počasí. Děti i učitelé byli skvělí. Žáci nás reprezentovali také na soutěžích a pořádali jsme řadu dalších vystoupení, absolventských koncertů a akcí pro veřejnost i partnery školy. Na podzim nás k osmdesátce čeká ještě výstava v muzeu, koncert učitelů a oslavy zakončíme plesem.

Míváte ještě husí kůži při dětských vystoupeních? Jak to prožíváte, když sedíte v hledišti?

Určitě. U vystoupení malých dětí mě to dojmá, navíc si to prožívám už i jako babička, která tu má vnučku, takže to vnímám i z osobní roviny. Pro mě je to takové zadostiučinění, když třeba na absolventských koncertech, vystoupeních nebo výstavách vidím, co žáci dokáží – často na téměř profesionální úrovni. Mám husí kůži a cítím hrdost. Na děti, na učitele i na celou školu. Je vidět, že talent mají a že škola jim dává prostor nadání rozvíjet.

V čem vidíte přínos ZUŠ pro děti?

Umělecké obory samozřejmě rozvíjejí talent a kreativitu, ale zároveň formují charakter – podporují hodnotový systém, vytrvalost i schopnost spolupráce. Zejména v souborech nebo orchestrech je týmová práce zásadní, kde je jeden závislý na druhém. A i když se žák později umění nevěnuje profesionálně, zůstává to v něm. Hraje, tančí, tvoří třeba jen pro radost, mnohdy pokračuje i na vysoké škole v amatérských souborech. A když má vlastní děti, často je k umění vede také. Umění pak žije dál v celé rodině, což je podle mě nesmírně cenné.

Jakou budoucnost mají základní umělecké školy?

Obecně platí, že základní umělecké školy nemají tak pevné postavení jako běžné školy. Často se musí velmi snažit být vidět, aby měly podporu státu a zřizovatele. Přesto věřím, že budoucnost mají. Je to vidět i na stále vysokém zájmu o studium uměleckých oborů. My máme velké štěstí, že nás v Trutnově podporují jak rodiče, příznivci školy, tak i zřizovatel – město Trutnov –, a za to jim patří velký dík. ■

INZERCE

Rehabilitace JL s.r.o. Pracujte jako FYZIOTERAPEUT(KA) v srdci Krkonoš!

Soukromá rehabilitační ordinace
ve Střední škole Olgy Havlové, Janské Lázně

„Poskytujeme rehabilitační péči jak pro žáky
s tělesným postižením studující na Střední škole Olgy
Havlové, tak pro ambulantní pacienty.“

Nabízíme:

- Různorodou a perspektivní práci na plný úvazek
- Nástupní mzdu 45.000 Kč/měsíc
- 5 týdnů dovolené
- Náborový příspěvek, půlroční odměny
- Příspěvek na stravování
- Možnost dalšího vzdělávání, 100 % hrazeno
- Aktivní spolupráci na rozvoji pracoviště, vč. zlepšování služeb
- Prostedí v srdci Krkonoš, každodenní kontakt se studenty
- Jednosměnný provoz po–pá, pravidelná pracovní doba

Požadujeme:

- Vzdělání v oboru fyzioterapie (vitáme doplňující kurzy a předchozí zkušenosti)
- Znalost práce s PC na uživatelské úrovni
- Vstřícnost a empatii vůči pacientům
- Zdravotní způsobilost a bezúhonnost
- Spolehlivost, odpovědnost, flexibilitu, otevřenost k učení
- Vitáme znalost AJ a dalších cizích jazyků

Životopis můžete posílat na e-mail:
rehabilitacejl@gmail.com (Pavla Křenová)

Držet stále stejný směr

V Základní umělecké škole Trutnov, která letos slaví 80 let svého vzniku, vyučuje výtvarnou tvorbu. „Práce učitele výtvarné tvorby je obohacující a skvělá v tom, že energie, kterou do práce dává, se vám prakticky vždy vrátí“, řekl Jan Erben, učitel a zároveň zástupce ředitele pro nehupební obory, který by si přál, aby ZUŠka i v příštích letech měla stále spokojené a svoji práci oddané učitele, talentované, nadšené žáky a podporující rodiče.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Základní umělecká škola Trutnov si letos připomíná 80 let své existence. To je dlouhá doba. Jak toto jubileum vy osobně vnímáte?

Kořeny naší školy sahají do podzimu roku 1945. Válka, odsun a následné dosídlování restartovaly kulturní a společenské vazby města. Vzhledem k nepředstavitelně těžkým okolnostem mi přijde neuvěřitelné, že jsme nejstarší v našem regionu. Všechny letošní počiny věnované jubileu se nesou v duchu oslavy umění a pracují s přítomností. Škola „dostala“ k osmdesátce mimo jiné krásný nový klavír a úžasný výstavní prostor, které budou sloužit i budoucím generacím.

Považujete ji za úspěšnou? V čem především?

Věci měřitelné, jako jsou výsledky na soutěžních přehlídkách, vyprodaná vystoupení a počty přijatých absolventů na umělecké školy, jsou dokla-

dem úspěchu. Za tím je vždy nepředstavitelné množství práce a spolupráce v trojúhelníku učitel-žák-rodič. Zájem o studium, podporu a důvěru ze strany rodičů považují za velice důležitý a dlouhodobý úspěch.

Co konkrétně vyučujete?

Vyučuji výtvarnou tvorbu. To znamená kresbu, malbu, grafiku, prostorovou tvorbu a vše, co ke klasickým i experimentálním výtvarným technikám patří. Kromě klasických tříd vyučuji také výtvarnou tvorbu pod Akademií umění třetího věku, kterou jsme v říjnu pro trutnovskou veřejnost nově otevřeli.

Co pro vás jako učitele výtvarného oboru tato vzdělávací instituce znamená? Je pro vás srdeční záležitostí? Čím vás obohacuje?

Základní uměleckou školu jsem nikdy nenavštěvoval a do dvaceti let byl samouk. V pololetí maturitního ročníku mě souhra náhod přivedla do třídy paní Zdislavy Holomíkové. Konzultoval jsem s ní svoji tvorbu a zda má smysl zkoušet talentové přijímací zkoušky na vysokou školu. Povzbudila mě a dodala potřebné sebevědomí. Tím se mi ZUŠka stala osudnou. Práce učitele výtvarné tvorby je obohacující a skvělá v tom, že energie, kterou do práce dáváte, se vám prakticky vždy vrátí. Ať je to v pravidelné výuce, nebo v tvorbě pro mezináborové projekty a představení. Tohle tu zkrátka funguje.

Proč je výuka v „ZUŠkách“ důležitá? Co žákům a absolventům přináší?

Protože nabízí systematické a odborné vedené vzdělávání, které je nejlepší přípravou pro další umělecká studia. Dává dětem šanci dlouhodobě rozvíjet jejich talent a příležitost vyniknout. Často i těm, kteří díky okolnostem mnoho úspěchu zatím nezažili.

Kam byste chtěl, aby do budoucna směřovala?

Stále stejným směrem. Uměním k radosti!

A co byste jí popřál k osmdesátinám?

I nadále spokojené a svoji práci oddané učitele, talentované a nadšené žáky, podporující rodiče a umění nakloněnou společnost. ■

×|△ VAVŘINEC
^|* RESTAURACE

XXXXX

Ve Vavřinci to voní po stařeném mase, skvělém burgeru a poctivém vývaru. Ochutnejte nové letní menu, které dává tradičním krkonošským receptům moderní twist.

- ✕ **Snídaně i pro veřejnost** – ve stylu all you can eat - bohatý výběr, domácí cukrovinky, skvělá káva
- ▲ **Polední menu** z kvalitních surovin za dostupné ceny, parkování před restaurací
- ^ **Večere z X-OVEN grilu** – stařené maso z farmy Basařovi, které chutná jako nikde jinde
- * **Vinotéka** s 1200 lahvemi špičkových vín a sbírka 40 druhů rumů

VAVŘINCovo GASTROLÉTO			
země Roman Paulus ČESKÁ KUCHYNĚ 12 7 2025 DJ JIŘÍ BURIAN	oheň Tomáš Císařovský ITÁLIE FRANCIE 26 7 2025 MANAWORLD DJ'S	voda Jana Jelič ASIJSKÁ KUCHYNĚ 09 08 2025 DJ CHOCHOLA	vzduch Adam Rundus AMERICKÁ KUCHYNĚ 16 08 2025 DJ CHRIS KAUFMAN

Pec pod Sněžkou

svatyvavrinec.cz

SOBOTA
**19.7.
2025**

**ČERVENÝ
KOSTELEČ**

NOVÉ
MÍSTO

PŘÍRODNÍ AREÁL U DIVADLA

15.00 IMAGO
15.00 PEGAS 17.00 TRAUTENBERK
19.00 HEEBIE 21.00 JEEBIES
23.00 MIG 21
KOMUNÁL

PÍT SE BUDE:

AKCI MODERUJE LUCIE PETERKOVÁ

DĚTI DO 130 CM V DOPROVODU RODIČŮ ZDARMA

400 Kč | 450 Kč
PŘEDPRODEJ | NA MÍSTĚ

WWW.PIVOBRANI.EU

KUP VSTUPENKU

Druhý domov a srdeční záležitost

Základní umělecká škola Trutnov si letos připomíná osmdesát let své existence, což je nepochybně dlouhá doba. Podle zástupkyně ředitelky školy pro hudební obor Gabriely Svoboda Langrové, která zde vyučuje hru na klavír, předmět klavírní seminář určený pro žáky 6. ročníků a věnuje se korepetici, je osmdesát let skutečně nádherné jubileum.

✎ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

„Pro mě osobně je to důkaz dlouholeté tradice, poctivé práce mnoha generací pedagogů a tisíců dětí, které školou prošly. Když si uvědomím, kolik krásných lidských i uměleckých příběhů se tu za ta léta odehrálo, cítím velkou pokoru i radost, že mohu být součástí této školy,“ řekla s tím, že školu považuje za velmi úspěšnou, protože mnoho jejích absolventů se uplatnilo v profesionálním uměleckém světě. Obrovský přínos vidí i v tom, že hudební obor u dětí probouzí lásku k hudbě a umění obecně. Studenti se aktivně účastní soutěží, veřejných vystoupení a kulturních akcí, kde reprezentují školu a sbírají cenné zkušenosti.

„ZUŠka je pro mě druhým domovem a moje srdeční záležitost. Každý den mě obohacuje svou atmosférou, skvělými kolegy a žáky, kteří rostou nejen hudebně, ale i lidsky. Člověk tu nikdy nezůstane stát na místě,“ prozradila zástupkyně ředitelky školy, která je přesvědčená, že umělecká škola studentům do života dává cenné hodnoty, například vztah k umění, schopnost vyjádřit emoce, učí je překonávat překážky a rozvíjet jejich vnitřní svět. Ať už se hudbě věnují profesionálně, nebo jen pro radost, přináší jim obohacení na celý život. Odnášejí si zkušenosti, které jim pomáhají v nejrůznějších životních situacích.

„Přála bych si, aby škola i nadále zůstala místem, kde je na prvním místě radost z tvoření, kde se ctí individuální přístup ke každému dítěti. Mým přáním také je, aby držela krok s dobou, přitom si ale zachovala své srdce a lidský rozměr a hlavně, aby stále vychovávala děti, které budou hudbu milovat, ať už budou stát na pódiu, nebo si budou hrát pro své vlastní potěšení,“ uvedla Gabriela Svoboda Langrová a škole k osmdesátinám popřála, aby stále měla dostatek nadšených

a tvořivých žáků, inspirativních pedagogů s velkým srdcem a podporujících rodičů. „Ať zůstává místem, kde se rodí krásné zážitky, nová přátelství a láska k umění na celý život,“ dodala. ■

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Dokážeme tvořit společné projekty, které mají smysl

Už osm desítek let je Základní umělecká škola v Trutnově neodmyslitelnou součástí kulturního života města. O tom, čím je „ZUŠka“ výjimečná, co pro ně jubileum znamená a co se snaží předávat svým žákům, mluví samotné pedagožky školy.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

„To, že se pod jednou střechou setkávají hudba, tanec, výtvarné umění a divadlo, a to napříč generacemi, je pro mě fascinující,“ říká Barbora Kulichová, učitelka hry na saxofon a příčnou flétnu. „V jednom měsíci zažijete klavírní recitál, výstavu studentů Akademie třetího věku, taneční projekt inspirovaný exotikou nebo originální adaptaci Shakespeara. Vše přirozeně souzní – nejsme uzavřeni v jednotlivých oborech, dokážeme tvořit společné projekty, které mají smysl a přesah do běžného života.“

Také podle Kateřiny Talavaškové, která vyučuje tanec, je systém základního uměleckého vzdělávání v Česku výjimečný: „Nabízí hluboký a dlouho-

dobý rozvoj nejen malým dětem, ale i dospívajícím a nově třeba i seniorům. Je to škola života – učíme děti spolupracovat, respektovat se, tvořit. To jsou hodnoty, které v dnešním světě tolik potřebujeme.“

„Toto jubileum je především důkazem stability, smysluplné práce a schopnosti školy reagovat na potřeby současnosti,“ připomíná vedoucí výtvarného oboru Dita Prouzová. „Spojuje tradici s otevřeností – výuka se rozšiřuje o moderní směry, jako je počítačová grafika nebo audiovizuální tvorba, zároveň však zůstává prostorem, kde vzniká cit pro krásu, estetiku i radost z tvorby.“

„Je krásné si představit, že u jednoho stolu sedí dědeček s vnukem a vyprávějí si o tom, jak chodili na hodiny houslí, nebo třeba babička vzpomíná na lekce baletu,“ doplňuje Lucie Dlabolová z literárně-dramatického oboru. „Jsou to generace, které tu vyrůstaly a dnes podporují nové.“

Pro vedoucí dechového oddělení a učitelku na zobcovou flétnu Lenku Jiranovou je osmdesáté výročí i

chvilí zastavení: „Vnímám to jako poděkování – pedagogům, žákům i všem, kteří se na chodu školy podíleli. Je to ale i závazek pokračovat v tom, co má smysl.“

Umění jako cesta k sobě samým

Pedagogický přístup v trutnovské ZUŠce nestojí jen na technice. Každý obor se tu stává nástrojem sebepoznání, spolupráce a hlubšího vnímání světa. „Ve výtvarné výchově nejde jen o výsledek, ale o schopnost vidět svět citlivě, tvořivě a nebojácně,“ vysvětluje Dita Prouzová. „Chyba není selhání, ale začátek něčeho nového.“ Podobně uvažuje i Barbora Kulichová, která zdůrazňuje význam práce a disciplíny, ale i přenositelnost zkušeností do běžného života: „Učíme děti nést zodpovědnost nejen za sebe, ale i za tým, například při hře v orchestru. Ať už se v budoucnu vydají jakoukoli cestou, schopnost spolupracovat a tvořit bude jejich výhodou.“

V dramatickém oboru je pro Lucii Dlabolovou klíčová autenticita a svoboda: „Divadlo je živé umění, kde je každý okamžik neopakovatelný. Žáky vedu k tomu, aby jeviště vnímali jako prostor pro sebevyjádření, formulaci názorů i společenskou reflexi.“ A Kateřina Talavašková připomíná, že smyslem není jen naučit děti tančovat: „Snažím se je vést k naslouchání, spolupráci a k tomu, aby objevily vlastní talent. A i když se z nich nestanou profesionální umělci, odnášejí si vztahy, které mají sílu vydržet i po letech.“

Hudba jako cesta k vnitřnímu soustředění, empatii i radosti z pokroku – to je vize Lenky Jiranové: „Každé dítě je jiné. Mým úkolem je vnímat jeho tempo a pomoci mu najít cestu, která bude jeho. I když se hudbou neživí, věřím, že si od nás odnášejí něco hlubšího – vztah k umění, k sobě i k druhým.“

Osmdesát let trvání školy není jen číslo. Je to příběh stovek pedagogů, tisíců žáků a nespočtu koncertů, výstav, divadelních představení a životních zkušeností. ZUŠ Trutnov nestárne – zůstává otevřená, tvořivá, živá. Je místem, kde umění není cílem, ale cestou. A kde se děti učí být nejen umělci, ale i lidmi. ■

INZERCE

KRKONOŠSKÉ SLAVNOSTI

9/8/2025

Vrchlabí náměstí

Dopolední program zdarma

11.00 KRKONOŠSKÝ HORAL

11.30 TS OLIVER

12.00 FILIP & NIKITA

Odpolední program / 300 Kč

14.00 ZLOBIDLA s.r.o. pro děti

15.00 Skupina historického šermu REGO

15.30 DORIAN

17.00 MICHAL CHARVÁT
a známé české písně

18.00 TEREZA BAREŠOVÁ s kapelou

20.00 ČECHOMOR

22.00 VAŤÁK

00.00 2NIGHT

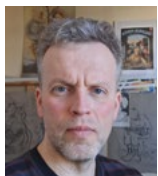
Bohatý doprovodný program

Předprodej 200 Kč
v Informačním centru
Vrchlabí, Jilemnice,
Nová Paka a Hostinné.
Děti do 130 cm výšky
za doprovodu rodičů **zdarma.**

www.krkonosskeslavnosti.cz

LEGENDÁRNÍ
OZZÁK
MARTIN DEJDAR

Jak vzpomínáte na léta v ZUŠce?

**Jiří Grus, malíř,
absolvent 1993**

Trutnovská ZUŠka pro mě byla v dětství místem svobody, kde jsem se mohl věnovat kreslení a malování, což byla v podstatě jediná aktivita, která mě jako dítě zajímala do hloubky. Vlastně se nic nezměnilo, protože dnes mám ve škole pronajatý ateliér, se ZUŠkou spolupracuji i jako lektor výtvarných kurzů na letním Dancefestu. Škola má skvělé podmínky a vybavení, fungují zde invenční profesionálové. Je v tom radost, inspirace i souznění.

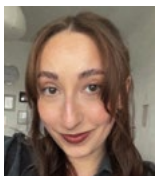
**Anna Ročňová, sochařka,
absolventka 2003**

Nedávno jsem šla okolo ZUŠky a připomněla jsem si ten pocit, jak jsem otvírala její těžké dřevěné dveře. Seděli jsme pak ve třídě a poslouchali příběhy, které nám četla paní učitelka Holomíčková. Inspirovala nás tím k tvorbě. Dávala nám volnost a já při tom pociťovala radost z objevování nových postupů. Současně v nás pěstovala úctu k přírodě, často jsme tvořili v pleněru. Vlastně podobně pracuji dodnes.

**Lukáš Červený, houslista,
absolvent 2018**

Škola mě provázela celé dětství a studentská léta a v působení zde i nadále pokračuji. Na školu z pohledu žáka vzpomínám jako na místo plné kamarádů, volnočasové zábavy a nespočtu příležitostí se realizovat. Naučil jsem se zde, že nic není zadarmo a že zdolání cesty k cíli vyžaduje vynaložit určité úsilí. Je to místo, kde jsem potkal svou ženu i kde jsem získal své první zaměstnání. Nabyl jsem zde také dostatek dovedností a zkušeností, které mi umožnily jednak se dále umělecky vzdělávat, jednak využívat příležitosti v různých dalších nejen hudebních aktivitách. A navíc – přátelství a kontakty zde získané trvají až doposud – prostě hodnocení 11/10.

**Tereza Burešová, tanečnice,
absolventka 2018**

S velkou vděčností. Do tanečního oboru jsem nastoupila v pěti letech k paní Matyskové a Michaličkové a o rok později jsem začala docházet i na výtvarný obor k paní Holomíčkové. Oba tyto světy mě formovaly. Jejich propojení se stalo tématem mé diplomové práce a stálým zdrojem inspirace v mé současné výtvarné tvorbě. ZUŠ pro mě vždy byla prostorem, kde jsem se mohla svobodně hledat, objevovat, rozvíjet své výrazové možnosti. Budovat přátele. Učitelé, se kterými jsem se setkala, mě svým přístupem hluboce ovlivnili. V mnohém se k nim dodnes vztahuji i ve své vlastní pedagogické praxi. Se školou jsem ve spojení i dnes – spolupracuji na tanečně-akrobatickém projektu Czirkidz, který vede Kátka Talašková, má dlouholetá učitelka tance. Jsem ráda, že mohu být součástí komunity a zároveň vrátet něco z toho, co jsem v ZUŠ sama dostala.

**Štěpán Mareš, zpěvák,
absolvent 2016**

Do ZUŠky jsem začal chodit už v šesti letech – rovnou na zpěv i klavír. Postupně k tomu přibyl i sbor pod vedením pana Horáčka. Vzpomínám si na soutěž v Olomouci, ze které jsme měli docela respekt, ale atmosféra tam byla skvělá a parta ve sboru taky! Nakonec jsem sbor vyměnil za středověkou kapelu Villanellu, kterou jsem si zamiloval. Jezdili jsme na koncerty, vystupovali na jarmarcích, festivalech nebo třeba na dračích slavnostech. Po rozpadu kapely jsem párkrát zpíval s orchestrem pod vedením Míši Fidlerové – a to byla velká paráda! Později jsem zpíval v Haasbandu u pana Haase a zároveň jsem chodil na zpěv k paní Stránské. Energie, kterou do výuky a společných koncertů vkládala, byla neuvěřitelná – všechny nás to hrozně bavilo! Rád vzpomínám i na hodiny výtvarky s paní Ditou Prouzovou a na klavír s mojí třetí učitelkou, Štěpánkou Hrubecovou. Studium na ZUŠce mi dalo spoustu zkušeností z různých oblastí a také spoustu přátel – a troufnu si říct, že na celý život. ■

Soutěžte s Trutnovinkami

www.trutnovinky.cz/souteze

OČNÍ OPTIKA
MALINSKÝ

Ray-Ban®

**Vyhraďte poukaz na brýle
z Oční optiky Malinský
v hodnotě 5000 Kč!**

LENNY KRAVITZ X RAY-BAN

Doma jsme měli veselo

Nejstarší Ondřej (19 let) hraje na bicí, prostřední Tobiáš (17) se věnuje výtvarné tvorbě a naučil se na basovku. A nejmladší Matěj (14)? Ten studuje hru na saxofon. Bratři Adamcovi z Trutnova mají společně to, že se rozhodli své nadání rozvíjet na místní základní umělecké škole. Ondřej a Tobiáš už jsou úspěšní absolventi, Matěj má ještě pár let před sebou.

✪ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Myslíte si, že máte talent?

Ondřej: To vážně netuším. Museli byste se zeptat někoho kompetentního k rozpoznávání talentu. Ona to pro mě není úplně důležitá informace, talent sám o sobě člověka daleko nedostane.

Tobiáš: Talent? To slovo nemám vůbec rád, protože mám pocit, že vůbec nevystihuje to, co se za úspěchem v naší art branži skrývá. Lidé vnímají slovo talent jako „on se už s tím umem narodil“. Pro mě je to spíš pracovitost, zapálení a celkově aktivní přístup k životu.

Matěj: Této otázky jsem se trochu bál, protože si na ni netroufám odpovídat. Hodně lidí si myslí, že talent automaticky znamená výsledky, ale já si myslím, že talent je hlavně schopnost posouvat naše dovednosti rychleji.

Chodit na ZUŠku byla vaše volba, nebo spíš nápad rodičů?

Ondřej: Mamka zastává názor, že umět na něco alespoň trochu zahrát patří ke všeobecnému vzdělání. Zároveň se mi ale líbilo tátovo bubnování na africké bubny. Takže to, že bych mohl na něco hrát, přirozeně vyplynulo. Nebyl jsem nikam tlačěn rodiči.

Tobiáš: Mamka mě už od mala vedla k tvorbě. Doma jsme měli dokonale pokreslené stěny a všude spoustu výtvarů. V sedmi letech jsem začal navštěvovat výtvarný ateliér paní Prouzové. Tenkrát to byl hlavně nápad rodičů, ale tvoření mi postupně velmi přirostlo k srdci.

Matěj: Volba to byla především moje, nebylo to tak, že by mě do toho rodiče nutili, ale spíš mě v tom podporovali.

Měli jste někoho, kdo pro vás byl inspirací?

Ondřej: První inspirací byl můj táta, poté moji učitelé, zvláště pak Jakub Dřevecký, který mě vedl až do mého letošního absolvování. Chtěl jsem prostě hrát tak dobře jako on. Inspiroval mě i Tomáš Katschner, jelikož mě uvedl do jazzové hudby, která se pro mě stala srdcovkou.

Tobiáš: Rozhodně musím zmínit alespoň tři jména, a to jsou Jan Erben, můj pozdější učitel výtvarky,

Tomáš Katschner jako lektor basové kytary a Jiří Grus se statusem trutnovského kreslíře a ilustrátora. Dále se jedná o různé umělce a kantory z mé nynější školy v Ústí nad Orlicí.

Matěj: Ano, byla to kapela MyBand!, ve které začal hrát můj bratr, a mně se saxofon líbil na první pohled. Ale musím zmínit i festival Jazzinec, který mě seznámil s mým nejoblíbenějším žánrem – jazzem.

Bavilo vás to na ZUŠce od začátku?

Ondřej: Lhal bych, kdybych tvrdil, že nebyly chvíle, kdy se mi hrát nechťelo. Ale jsem rád, že jsem s hraním neprestal, jelikož povětšinou to v ZUŠ bylo moc fajn. Bicí jsou teď už tak nějak přirostlé k mé osobnosti.

Tobiáš: Určitě! Ač byly i krušné chvíle.

Matěj: Je pravda, že jsem měl období, kdy jsem chtěl se saxofonem přestat. Teď to ale vůbec nechápu, jak se to mohlo stát, protože je to prakticky jediná věc, kterou dělám.

Jak vám jde/šla výuka?

Ondřej: To je otázka spíše na mého učitele, ale my-

slím, že je to jako se vším. Některé věci šly samy, jiné chtěly čas a u jiných jsem si zanedával. Celkovým součtem plynula výuka přirozeně a řekl bych příjemně.

Tobiáš: Až na občasné kolapsy dobře.

Matěj: Myslim si, že výuku zvládám tak, abych s ní byl spokojen. Snažím se vždycky přijít na hodinu připravený, i když někdy je toho času málo.

Kdo vás učí/učil? Co byste o svém učiteli řekli?

Ondřej: Učili mě tři učitelé – pan Slezák (1 rok), pan Zális (3 roky) a pan Dřevecký (7 let). Nejvíce práce jsme odvedli s panem Dřeveckým a na něm si moc cením jeho trpělivosti a toho, že jsem se nikdy necítil špatně za chyby, nebo když mi něco nešlo. Naučil mě také spoustu praktických muzikantských a bubenických dovedností, třeba ladit bicí.

Tobiáš: Dita Prouzová, Tomáš Katschner a Jan Erben. K Honzovi toho musím říct víc, poněvadž pro mě byl nejen opravdu veliká inspirace, ale i obří podpora v dobách, kdy jsem se připravoval na přijímačky na uměleckou školu. Mnoho jsme toho spolu prožili i mimo ZUŠ, třeba na Star Wars

NOVÝ CITROËN C3 AIRCROSS NEODOLATELNĚ POHODLNÝ

OD
420 000 Kč
BENZIN, HYBRID I ELEKTROMOTOR

5 let
Extended Care
záruka

Kombinovaná spotřeba: 5,9 l/100 km; emise CO₂ (g/km): 135. Nový C3 Aircross, cena při využití financování Privilege. Die zákona Zákon 442/2020 Sb. společnost C Automobil Import bezplatně zajišťuje zpětný odběr odpadních autobaterií a pneumatik pro koncové zákazníky. Více na stránkách www.citroen.cz.

CITROËN

AutoSAJM
PRODEJ A SERVIS

AUTOSAJM CZ, s.r.o., Náchodská 509, 541 03 Trutnov
Tel.: 499 841 558 | Mob.: 776 696 266
E-mail: autosajm.prodej@autosajm.cz
www.autosajm.cz

Prodej i autorizovaný
servis všech vozů
značky Citroën.

fan klubu nebo letním výtvarným kurzu. A po těch letech už ho nemám jen za skvělého kantora, ale i skvělého přítele. May the force be with you!

Matěj: Nejdřív jsem byl pod vedením učitele Tomáše Valtery. Ted' jsem pod vedením Barbory Kulichové, která je naprosto výborná učitelka. A právě ona mi pomohla ke skvělému umístění na soutěži. Také musím zmínit Radka Matysku, který mě poprvé přivedl k jazzu, čehož si moc vážím. Velký dík patří mému učiteli Vojtěchovi Polejovi, který studuje Konzervatoř Jaroslava Ježka a připravuje mě na přijímačky.

Co pro vás je/bylo nejtěžší?

Ondřej: Permutační cvičení a paradiddle, prostě takové složité rytmy. Další těžší věci byly začátky v kapele MyBand! – hraní v kapele pro mě bylo nově stejné jako žánr hudby, který jsme hráli. Se vším mi ale pomáhali Tomáš Katschner a pan Dřevěcký a vše se nakonec porovnálo.

Tobiáš: Jako první problém si vybavuji období korony, kdy jsme měli hodiny výtvarky online, což pro mě bylo dost nepříjemné. Další velký, špatně rozlousknutelný ořech byly přijímačky na střední uměleckou školu. Vzpomínám si na chvíle, jak jsem trénoval doma ty nudné zátiší, až jsem z toho byl tak vytočený, že jsem šel bušit do boxovacího pytle, abych se uklidnil.

Matěj: Střídat klasický žánr s jazzovým.

Dnes už to asi takové není, ale jak to vypadalo u vás doma dřív, když jste museli cvičit?

Ondřej: S muzikantem, který si myslí, že už nemusí cvičit, je něco špatně. Cvičíme pořád, no a je to prostě randál.

Tobiáš: Co vám budu povídat, občas bylo velice náročné se domluvit na tom, kdo a kdy bude zkoušet.

Matěj: No, jak bych to popsal, zkrátka bylo veselo.

Co vás dokáže nejvíc motivovat, když se vám zrovna nechce nic dělat?

Ondřej: Díky svým rodičům nemám sociální síť, a tudíž žádný únik do světa levného dopaminu, kam se lidé uchylují, když se jim nechce nic dělat. I proto mám spoustu zájmů a střídám je podle chuti. Nepotřebuji vyloženě motivaci, dělám je pro potěšení, které přináší.

Tobiáš: Pomyšlení na to, proč to vlastně celé dělám, a to je být se sebou spokojený a ukázat světu, že za něco stojím.

Matěj: Festival Jazzinec, který mi dodal zážitky z koncertů. Po koncertech si vždycky říkám, že

oni jsou mnohem lepší než já a že chci hrát stejně jako oni. Takže vždycky si vzpomenu na nějaký koncert a pak jdu cvičit. Za to moc děkuji Tomáši Katschnerovi.

Ondřej, několikrát jsi už zmínil kapelu MyBand!, o které je stále víc a víc slyšet. Kam až byste to chtěli posunout?

Momentálně se soustředíme na autorskou tvorbu, jejímž vyvrcholením bude vydání autorského alba, přesněji EP. Fanoušci ale mohou vyhlížet i další videoklipy k našim písním.

Tobiáš, kdy přesně se u tebe probudily vloh pro výtvarné umění? Co patří ke tvé oblíbené tvorbě?

Od doby, kdy jsem začal v dětství navštěvovat výtvarku, se pro mě umění stalo neodmyslitelnou součástí mého já. Byl to ale spíše postupný proces. Za srdcovou beru tvorbu ilustrací a analogové grafiky. Mám rád, když se výsledek dovede do sterilního konce, což je v těchto případech tisk.

Matěji, kam bys to chtěl dotáhnout ty? Úspěchy sbíráš už v celostátních soutěžích...

Můj sen je zahrát si v Blue Note v New Yorku. Ted' je ale priorita dostat se na konzervatoř.

V čem je ZUŠka super?

Ondřej: ZUŠka je super v tom, že vám nabídne možnost osahat si uměleckou činnost už v mladém věku a že se v ní soustředí spousta lidí ochotných vám otevřít dveře do světa umění.

Tobiáš: Bombastické zázemí pro malé umělce i umělkyně a první pomoc při hledání sama sebe skrze umění.

Matěj: Je to skvělá startovací plocha pro umělce.

Co byste jednou chtěli dělat? A co třeba nějaký společný projekt?

Ondřej: V září začnu studovat matematické inženýrství a rád bych poté našel kreativní práci v oboru, třeba v nějaké vesmírné agentuře, zároveň bych se nebránil ani pobytu na akademické půdě. Celé naše dětství bylo jeden velký společný projekt a třeba na nějaký hudební taky dojde.

Tobiáš: Hlavně chci v životě dělat to, co mě baví, což je umění. Takže se musím nějak prokousat obtížností, jak se tím uživit. Společný projekt? Bráškové, až někdy budete potřebovat vytvořit nějaký plakát nebo něco podobného, víte, na koho se obrátit.

Matěj: Chtěl bych být jazzový hráč. Víím, že určitě někdy na společný projekt dojde. ■

Bafse

SkiResort
ČERNÁ HORA – PECČerná hora
1299 m n. m.

Volání z temnot na Černé hoře

Hororová stezka odvahy

Datum: **25. 7.** Čas: **18:00 - 22:00**

 Černá hora, Krkonoše

Večerní lanovka jede každou hodinu:

18:00 / 19:00 / 20:00 / 21:00 / 22:00

Poslední vstup na stezku: 21:30

Stezka je vhodná pro malé nebojsy ve věku od 6 let.

Vstup na stezku zdarma s platnou jízdenkou, EnjoyCard a výLETNÍ sezónkou

 @Skiresort ČERNÁ HORA-PEC @skiresort.cz

www.skiresort.cz

Změna programu vyhrazena.

Přiveze vše. Spolehlivě.

Nový Transporter. Již k objednání.

Objevte nejnovější generaci Volkswagenu Transporter. Osvědčená kvalita nyní ještě praktičtější, modernější a flexibilnější. Díky rozšířenému nákladovému prostoru a větší nosnosti až 1,33 tun doveze všechno, co zrovna potřebujete.

Nový Transporter je jednoduše ideálním partnerem pro vaši rodinu i podnikání.

Záruka 2+3 roky

nebo 200 000 km

Kombinovaná spotřeba paliva a emise CO₂ Volkswagen Transporter:
6,9–9,0 l / 100 km a 182–235 g / km.

**Užitkové
vozy**

Autorizovaný prodejce Volkswagen

OLFIN Car s.r.o.

Královédvorská 517, 541 01 Trutnov

tel.: 499 811 960, e-mail: prodej.tu@olfincar.cz, www.olfincar.cz

Akademie třetího věku

Novinkou letošního roku byla Akademie umění třetího věku, která nabídla umělecké vzdělávání téměř devadesáti trutnovským občanům starším šedesáti let. Projekt podpořený Městem Trutnov byl od začátku doprovázen velkým zájmem – například výtvarný obor musel být otevřen ve třech skupinách místo původně plánované jedné. Na slavnostním ukončení ve Staré radnici obdrželi studenti z rukou svých lektorů osvědčení o absolvování prvního akademického roku ve studiu tance, výtvarné tvorby, hry na akordeon, baskytaru, housle, klavír, kytaru, saxofon, varhany a zpěvu. Významným momentem se stala vernisáž první výstavy s názvem Salon akademiků, která představila plošnou i prostorovou tvorbu 34 výtvarníků.

Nová školní galerie

Dalším výrazným milníkem letošního slavnostního roku bylo otevření nové Galerie výtvarného oboru v přízemí Haasova paláce. Vznik tohoto prostoru vzešel z jednání mezi školou a jejím zřizovatelem. Když se před rokem uvolnil komerční prostor v přízemí budovy, Město Trutnov delší dobu čekalo na nového nájemníka a využití. Nakonec se našla společná vůle dát mu nový smysl, že prostor bude spravovat škola. „A tak vznikl nápad vytvořit v prostoru s krásnou klenbou školní galerii. Svěpomocí pod rukama pana školníka Pavla Paura se pak výstavní prostor rodil téměř půl roku,“ prozradil učitel Jan Erben. Prvním počinem nové výstavní síně se stala výstava Absolventi, která představuje výběr prací všech 27 úspěšných absolventů výtvarného oboru za školní rok 2024/2025. Zájemci o prohlídku nechtějí si zazvonit na kancelář školy.

Autorská píseň Věřím pohádkám

Jak nejlépe oslavit narozeniny ve škole plné hudby, tance a výtvarného umění? Přece vlastní písničkou a videoklipem! Základní umělecká škola Trutnov si ke svému výročí 80 let od založení nadělila dárek, který doslova srší radostí, kreativitou a talentem. Autorská píseň Věřím pohádkám vznikla za přispění žáků, učitelů, absolventů i přátel školy napříč obory. Od prvních tónů je jasné, že se nejedná jen o obyčejnou písničku. Stejně jako natočený klip, je to hravé, energické a dojemné poděkování všem, kteří pomáhají tvořit svět krásnějším – ať už hudbou, barvami, tancem, nebo slovem. Písničku nazpívali Pavla Richterová, Kamila Bobrová, Matěj Břeň a Štěpán Mareš. Hudbu složil Lukáš Červený, který je společně s Adélou Příbylovou také autorem textu. Skladbu nahrála a zpracovala dílna zvukové tvorby ZUŠ Trutnov.

**Na videoklip
se můžete podívat zde.**

Piano za milion

ZUŠ Trutnov se úspěšně zapojila do prestižního grantového programu Piana do škol, který pořádá Nadace Karel Komárek Family Foundation, a získala pro své žáky nový klavír značky Petrof v hodnotě přesahující milion korun. Polovinu částky se škole podařilo vybrat od veřejnosti a partnerů. Nadace KKFF pak tuto částku zdvojnásobila a stotisícovým příspěvkem se podílela také společnost Petrof. „Klavír je klíčovým nástrojem pro hudební obor. Kvalitní nástroj rozvíjí nejen hudební dovednosti mladých klavíristů, kterých má naše škola požehnaně, ale také doprovází sólisty ve hře na jiné nástroje a větší tělesa, jako jsou soubory a pěvecké sbory,“ řekla ředitelka školy Blanka Matysková a poděkovala všem, kdo přispěli. ■

Začíná se vždy od nuly. Už patnáct let

Tento umělecký projekt vznikl v roce 2010 jako spontánní nápad dvou zakladatelek Blanky Matyskové a Kateřiny Talavaškové, které chtěly rozšířit povědomí o scénickém umění ve svém kraji, potažmo dát možnost zájemcům z celé České republiky, aby si pod vedením profesionálních umělců obohatili v praxi své dovednosti v tanci. Postupem času se však ryze taneční festival proměnil v multižánrovou platformu, která nyní zahrnuje kromě různých tanečních stylů také výtvarné umění, hudební tvorbu a zpěv, nový cirkus, ale i fyzické divadlo a scénografii.

❖❖ KATEŘINA TALAVAŠKOVÁ, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Již patnáct let se vždy v létě setkávají amatérští zájemci o umění s profesionálními umělci a společně vytvoří během pouhých sedmi dní scénickou performanci na vybrané téma. Koncept festivalu se v průběhu let proměňoval, ale jedno zůstává stejné: Začíná se vždy úplně od nuly. Nejsou připraveny žádné choreografie, scénografie ani hudba. Jediné, co je předem dané, je téma, nad kterým se lektori společně setkají, než festival vypukne, a vytyčí příbližný směr, kterým se společně vydají poté, co se na lodí všichni přihlášení účastníci.

Vše vzniká velmi organicky a s ohledem na každého jednotlivého zájemce o umění. Festival je unikátní v tom, že umělecký tým, který je zodpovědný za konečný výsledek, funguje jako jeden organizmus, v němž se jednotlivé složky synergicky propojují tak, aby konečný výsledek dokonale zacvaknul jako dílky puzzle dohromady – díky tomu se v závěru týdne může na jevišti Úffa odehrát něco, co se dotkne hluboko uvnitř nejen těch, kdo jsou na jevišti nebo se podílí na přípravě scénografie a výstavby, ale i diváků, kteří již pravidelně chodí svou přítomností trutnovský festival podpořit.

Hlavní záměr festivalu je především vytvoření podporujícího prostředí pro každého zájemce o umění a zachování individuálního přístupu k sobě navzájem. To vše dohromady dává možnost otevírat nové možnosti tvorby a hlavně podržet bezpečný prostor pro autentický umělecký projev všech zúčastněných. V průběhu festivalu jsou také přístupné každý den v podvečer jednorázové Open lekce pro zájemce z řad veřejnosti, kam přináší každý lektor ukázkou své specializace pro přihlášené zájemce.

Během let se na festivalu vystřídali lektori ze zahraničí i tuzemska a přinesli své know-how a dovednosti pro nadšené zájemce. Taneční lektori přinesli nespočet technik, tanečních stylů a možností, jak pohybem odvyprávět na scéně příběh – festival lektorovali například tito profici ze zahraničí: Joe Alegado (Texas), Carli R. Jefferson (Anglie), Filipi Escudine (Brazílie), Akassa Ansumana Badjie (Gambie), Wahe Akopjan (Arménie), Lola Karpenka, Stéphanie N'Dhuriahe (Švýcarsko). Z tuzemska jsme spolupracovali s Lucíí Drábkovou, Tomí Pražákem, Veronikou Šimkovou, Gabrielou Kroutilovou, Petrou Slavíkovou, Kateřinou Blažkovou, Pavlou Vařákovou a mnohými dalšími.

Festival zahrnul do svého portfolia i spolupráci s filmem pod vedením Matěje Pospíšila, s animací (Jan Erben) a výtvarná tvorba je nedílnou součástí (Paulina Skavova, Jiří Grus, Jan Erben). Stálým prvkem všech představení je již tradičně výstava nebo se výtvarné dílny podílejí na scénografii představení.

Pevný pilíř tvoří také hudba – autorské skladby vytvářel na míru David Smrž, Lukáš Červený a nyní již třetím rokem spolupracujeme s Václavem Chalupským a Kateřinou Beran. Během festivalu vznikají autorské skladby i texty, v loňském roce dokonce účastníci sami otextovali a nahráli své skladby, které zároveň malým hudebním vstupem otevíraly závěrečnou performanci.

Letošní téma se nese v duchu oslavy života a hravosti „Přijela k nám pout““. Jevištní výpověď bude reagovat s nadhledem na to, co jako společnost či jednotlivci zažíváme ve své každodennosti. Skrze zdánlivě jednoduchý příběh, kdy do města přijede pout' se všemi atrakcemi, cirkusovými výstupy a zábavou, otevíráme zároveň možnost, jak se pozastavit a spatřit, že jeden každý jsme poutníkem na své cestě životem. Zvládáme více či méně úspěšně své výzvy, překonáváme strachy a chceme zazářit, být obklopeni těmi, kdo v nás věří. Zkrátka prožívat život, který dává smysl nejen nám, ale je prospěšný a inspirativní i pro druhé. Každý z lektorů vytvoří ve svém workshopu část celku závěrečné performance, na jevišti zazní i autentické výpovědi samotných performerů skrze scénický

tanec, akrobacii, muzikálový tanec, divadelní projev a pěvecké výstupy, vše bude doplněno nápaditou scénografií.

Odborným garantem festivalu je Nipos Artama, finanční podpora je zajištěna od Města Trutnov, Královéhradeckého kraje a Ministerstva kultury. Festival probíhá ve spolupráci Studia z. s., ZUŠ Trutnov a Společenského centra Uffo Trutnov, a především díky hlavním organizátorům Blance Matyskové a Kátice Talavaškové.

Pořadatelé DFT zvou veřejnost na Open lekce, které probíhají vždy v podvečer během festivalového týdne, a samozřejmě na závěrečnou performance Přijela k nám pout', která se uskuteční v pátek 22. srpna na jevišti Úffa. ■

▼ INZERCE

S NÁMI HORKÉ LÉTO ZVLÁDNETE!

Showroom: Horská 30, Trutnov,
E-shop: www.mecir.net, E-mail: obchod@mecir.net,
Tel: 499 811 752 • 723 291 202, Rozvozy

Slunce je všudypřítomné, vyberte si Crizal Sun UV

Léto je v plném proudu a sluneční brýle jsou skvělým módním doplňkem, ale především důležitou pomůckou při ochraně zraku před škodlivým UV zářením. A proto byste neměli podcenit výběr vhodných brýlí s kvalitní UV ochranou.

UV záření a oči

Většina lidí si je vědoma rizika rakoviny kůže spojeného s nadměrným vystavováním se ultrafialovému (UV) záření. Proto se pečlivě mažeme opalovacím krémem, než jdeme ven. Věděli jste však také, že stejně důležitá je i ochrana očí? Z průzkumu vyplývá, že více než třetina dospělých má zkušenost se symptomy, které se objevily po nadměrném vystavení se UV záření. Patří mezi ně podráždění očí, narušené vidění a rudé nebo

oteklé oči. Dobrá zpráva je, že chránit si oči je stejně jednoduché jako chránit si pokožku. Vše, co potřebujete vědět, najdete zde.

Jak se chránit

Uvažujte takto: sluneční brýle jsou pro oči to, co opalovací krém pro pokožku. Sluneční brýle jsou pro vaše oči ta nejlepší ochrana proti škodlivým UV paprskům. Nejen sluneční brýle, ale i číré

dioptrické můžete mít s ochranou proti UV záření. Proto je potřeba výběru kvalitních brýlí věnovat zvýšenou pozornost. V nabídce Oční optiky Malinský najdete sluneční brýle, které vám ochrání oči zajistí na 100 %. Ať už se rozhodnete pro brýle sportovní, elegantní, nebo designové, určitě vám pomohou vybrat ty pravé právě pro vás.

Sluneční brýle s dioptrií? Ale jistě, beze všeho

Dlouholetý obchodní partner Oční optiky Malinský, francouzská společnost Essilor, je velkým inovátorem v oblasti vývoje brýlových čoček. Není tak problém vyrobit dioptrické sluneční brýle v mnoha různých barevných odstínech a s mnoha povrchovými úpravami, mezi nimiž je asi nejoblíbenější polarizace. Dále tyto sluneční dioptrické čočky disponují ochrannou vrstvou Crizal Sun UV s ochra-

nou proti slunci s indexem E-SPF 50++. Neviditelná vrstva brýlových čoček Crizal Sun UV je odolná proti poškrábání a zajišťuje čisté vidění.

Chcete-li své oči chránit a udržet si je zdravé po celý život, přijďte se do Oční optiky Malinský informovat o všech výhodách těchto brýlových čoček. ■

Oční optika – Jiří Malinský
Bulharská 139, 541 01 Trutnov
Tel.: 499 812 561 | 777 212 561
www.optika-malinsky.cz

Unikát z Botswany a kniha

Trutnovské Bojiště se znovu otřeše v základech. Ve dnech 9. – 13. července se sem sjede to nejtvrďší, nejrychlejší a nejdivočejší, co nabízí svět extrémní muziky. Festival Obscene Extreme má před sebou 26. ročník a jeho srdcař a zakladatel Miloslav „Čurby“ Urbanec slibuje, že to bude zase totální jízda. Legendy, rarity, návraty, poslední koncerty a premiéry. A hlavně – osmdesát čtyři kapel na jednom pódiu.

📷 MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

„Největší jména? To jsou vždycky ty večerní bomby. Kapelou číslo jedna jsou pro mě letos Godflesh. Totální industriální kolos. Justin Broadrick, první deska Napalm Death, Scum a Strana A, což je prostě absolutní legenda. Jejich set tady minule byl šílený zážitek. Dva lidi, obrovský tlak, masakr,“ líčí Čurby. Z dalších taháků vyjmenovává třeba Discharge, Misery Index, Massacre nebo návrat Cephalic Carnage, kteří prý odehráli loni jen dvě show – jednu na sousedním Brutal Assaultu v Jaroměři. Letos se navíc zastaví v Trutnově s elitním francouzským bubeníkem Kevinem Paradisem (Aborted, Benighted). „Budou mít jen jednu zkoušku. Bude to totální unikát.“

Jednou z největších senzací je však návrat australských Blood Duster, kteří se loučili s kariérou ještě před covidem. „Já jsem tehdy vzal celou rodinu do Austrálie, abych je viděl naposledy. No a další koncert je u nás na Bojišti. Vtipný, ne?“ vypravuje Čurby s úsměvem. Kapela, která míchá grindcore, punk, hardcore a rokenrol, byla prý vždy lídrem australské scény. „Dělají zábavnou show. Pamatuji si, jak jejich frontman Jason P. C. načůral do kelímku a hodil ho do lidí. My jsme na to jen zírali. Prý si značkuje teritorium. Dnes už to dělat nebudu, je mu přes padesát... Ale pořád to bude jízda!“

Jedním z unikátů letošního ročníku jsou Overtrust z Botswany. „Death metal z Botswany! Chápeš to? Papíry a víza jsme vyřizovali měsíce. Doma si dělají jen malý festáček a teď budou tady. To je úplně neuvěřitelný, moc se na ně těšíme,“ říká Čurby na adresu kapely, která svou půlhodinku slávy na Bojišti dostane už ve středu po šesté hodině. Výjimečná chvíle nastane i při vystoupení japonské hardcore kapely Gudon, která nikdy předtím nehrála mimo svou zemi. Podobně exkluzivní bude i koncert americké power violence smečky Lack Of Interest, kteří za tři dekády nikdy nehráli v Evropě. To, že se objeví pod Krkonošemi pět šest kapel z Brazílie, stojí také za povšimnutí, nicméně na OEF už to není nic neobvyklého. „Rot k nám přiletí oslavit pětáctilet let své existence,“ poukazuje Čurby a sype ze sebe další skupiny, které si nemáme nechat ujít – Generaly Surgery ze Švédska, Darkness z Německa nebo loučící se Inhumate z Francie.

Kromě line-upu se však letos intenzivně makalo i na jedné speciální věci, a to knize o historii Obscene Extreme. A ne ledajaké. „Jsou to hned čtyři knihy v jednom šubru, 800 stran, přes čtyřicet rozhovorů, stovky ohlasů kapel a tisíce fotek. Jsme z toho úplně nadšení. Pozlacený obal, speciální laky. Když si to dáš do knihovny, tak první kniha, kterou uvidíš, bude Obscene,“ rozplývá se nad dílem, které vyjde ve dvou mutacích – české (700 kusů) a anglické (1300). Na výrobu se spotřebovalo osm tun papíru. Kniha oficiálně vychází 4. července, v den Čurbyho narozenin.

Festival letos čeká i logistická výzva. Na Bojišti se staví, takže některé věci se mění. „Trochu mě to mrzí, ale nic s tím neuděláme,“ říká smířeně Čurby. A tak například festivalový merch se ze zbouřaného skleníku přesune do stanu poblíž pivních stánů a další stany s tričky a předměty kapel budou rozmístěny kolem kiosku po cestě do amfiteátru. O festival je podle Čurbyho podobný zájem jako při loňském jubilejním a rekordním ročníku. ■

Čas je nejspolehlivější vrah

Čas je sice velké, ale pomíjivé téma, ostatně jako samotný čas. Denně slyšíme: Já nemám čas, čas je nám v patách, nač ztrácet čas, ten čas ale letí... „Při pohledu na hodinky jsem si uvědomil, že je na čase zpracovat to, co člověk dělá v plynoucím čase, tvorbou koláží,“ řekl dlouholetý redaktor Trutnovinek a tvůrce koláží Hynek Šnajdar, který na toto téma v letech 2023 a 2024 vytvořil cyklus nazvaný Čas je nejspolehlivější vrah. A právě tak se bude jmenovat jeho výstava v trutnovské Galerii Uffo, jež bude zahájena vernisáží v úterý 15. července v 17 hodin.

📷 ZBYNĚK KALIVODA, FOTO: ARCHIV H. ŠNAJDARA

Bude to již čtvrtá výstava tohoto autora v podkrkonošském městě. První – Soukromá realita –, se uskutečnila v roce 2010 v Galerii Dračí ulička, druhá – V dračí slují pikle kuji – v roce 2015 v Galerii Draka a třetí nazvaná Tanec mezi vejci v roce 2019 ve výstavních prostorách městského úřadu, které provozuje Galerie města Trutnova. „Loni mě oslovil kurátor Uffa Jan Kunze a nabídl mi možnost výstavy. Samozřejmě mě to potěšilo, protože jsem pravidelným návštěvníkem této velké galerie, která už má celorepublikové renomé. Proto je pro mě ctí, že tam mohu představit své koláže,“ uvedl Šnajdar.

INZERCE

Návštěvníci výstavy spatří nejen cyklus, podle něž je výstava pojmenovaná, ale také další koláže z posledních dvou dekad včetně těch nejstarších a nesmí chybět ani jeho první práce z roku 1985 nazvaná V zámku a podzámčí. A co je pro autora koláž? „Je pro mě hra, a především dobrodružstvím, kde se protínají styčné body a kolmice nesořodých světů, stejně jako v životě, stejně jako ve snech. Neřeknu nic nového, když uvedu, že pro mnohé jsou sny, jež se jim často proti jejich vůli zdají, prosty jakékoli logiky. Dlužno podotknout, že absence fantazie a imaginace zhusta dělá své. Nicméně právě sny pro svou proslulou nesořodost mají velmi blízko ke koláži. Koláž, ale spoň pro mě, musí vytvářet iluzi, jako by to bylo skutečné,“ vysvětlil.

Hynek Šnajdar měl dosud jednadvacet samostatných a devětačtyřicet společných výstav nejen v tuzemsku, ale i v zahraničí, například ve Spojených státech amerických. „To se stalo díky mému americkému kamarádovi, malíři Tomu Bessonovi z Texasu. Ten byl u zrodu společných mezinárodních výstav a mohl jsem tedy své koláže představit například v Austinu, Houstonu nebo v dánské Kodani,“ dodal. ■

reklama

f

3D

PLASTICKÉ

MAPY

ČESKÁ REPUBLIKA

KRKONOŠE

ORLICKÉ HORY

JIZERSKÉ HORY

Krásně viditelné reliéfy hor

cca 70x100 cm: 1 295 Kč / A4: 299 Kč

RÁMOVÁNÍ OBRAZŮ

pro hotely, penziony, restaurace, firmy, kanceláře, ordinace, hrady, zámky, školy...

maestro

AD reklama s.r.o., M. Gorkého 261, Trutnov KRYBLICE

tel.: 606 700 368, 606 700 252 / www.adreklama.cz

**Rozvoz
obědů
pondělí
až pátek**

**Ceny od 110,- vč. polévky,
výběr až ze 7 jídel**

**Denně polední menu,
které si nově můžete
objednat přes Foodoru.**

Na čepu:
**Krakonoš 11° / 12°,
Plzeň 12°, Kozel 11°
a Svijanský fanda 11°
řezané**

PROMĚNY TRUTNOVA

Chatky v Dolcích

ONDŘEJ VAŠATA, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Od konce 60. let 20. století se k vyhledávaným cílům turistů v Podkrkonoší přiřadila rekreační oblast v Dolcích u Trutnova. V 70. letech se zde začalo s budováním zázemí pro rekreanty. Restaurace postavená podle projektu architekta Přemysla Maška byla otevřena 2. července 1976. Osm dvojchatek s celkem 48 lůžky pak bylo předáno do provozu 14. července 1978. Z té doby pochází i fotografie, jejímž autorem je Miloš Vojtř. Vytápění chatek a přilehlé restaurace zajišťovala propan-butanová stanice postavená v roce 1980. Další chatky pro rekreanty byly v Dolcích postaveny v letech 1985–1986. Svému původnímu účelu slouží chatky z roku 1978 dodnes, od 90. let jsou ale zvýšené o střešní obytnou nástavbu. ■

Životní zkušenost tiskaře Lud'ka:

**Důležité věci
je lepší mít
na papíře.**

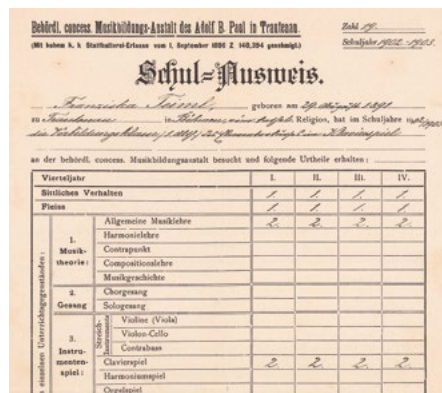
Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

Vysvědčení z hudební školy Adolfa B. Paula v Trutnově

VLASTIMIL MÁLEK, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Ještě předtím, než vznikla v roce 1945 v Trutnově městská hudební škola, transformovaná roku 1962 na lidovou školu umění a roku 1990 na základní uměleckou školu, byli zájemci o výuku uměleckých oborů v Trutnově odkázáni na soukromé učitele. Na přelomu 19. a 20. století patřil ve městě k nejznámějším Adolf B. Paul, provozující úředně koncesovaný hudební vzdělávací ústav v domě čp. 147 v dnešní Jihoslovanské ulici (v současnosti zde sídlí čistírna oděvů). Vyučoval nejen hudební teorii, ale i zpěv, hru na všechny základní druhy hudebních nástrojů a také orchestrální průpravu. V muzejní sbírce se nachází mj. vysvědčení jedenáctileté Franzisky Teimel z Trutnova, která se u A. B. Paula ve školním roce 1902/1903 učila hrát na klavír. ■

INZERCE

OptikDoDomu Trutnov

MĚŘENÍ ZRAKU ZDARMA

✓ Akce 1+1

✓ Dvoje brýle
od 3 500 Kč

**POUZE
V ČERVENCI**
KÓD AKCE:
MERENI2025

www.OptikDoDomu.cz

+420 606 029 848

Jihoslovanská 164

Letní VEČEŘE ZÁŽITKŮ

Summer dinner full of emotions

19.7. / 16.8.

ALL YOU
CAN EAT

**GRILOVÁNÍ
PŘI ZÁPADU SLUNCE**

1 390 Kč

ŽIVÁ HUDBA

DOPRAVA **LANOVKOU**

www.skiareal.cz

23.5.-5.10.2025

Máme v revíru pytláka

Postavy z podsvětí ve výtvarném umění

Kurátor výstavy Petr Hájek

Patrik Adamec, Andrea Baštyřová, Jiří Baštýř, Aleš Brázdil, Andros Foros, Martin Gerbec, Petr Hajdyla, Tomáš Jetela, Alžběta Josefý, Tomáš Kurečka, Filip Kúrka, Martin Mulač, Nikola Emma Ryšavá, Tomáš Roubal, Jan Slanina, Tomáš Škála, Emil Taschka, Jan Uldrych, Annemari Vardanyan, Jan Vytiska

Centrum současného umění EPO1

EPO1, z. s., Elektrárenská 322, 541 03 Trutnov - Poříčí

www.epo1.cz / f @ galerieepo1

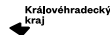
Generální partner

Partneři zPo1

Pod záštitou

Mediální partneři

